

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1487/2005

z dnia 12 września 2005 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz ostatecznie pobierające tymczasowe cło nałożone na przywóz niektórych wykończonych tkanin z włókien poliestrowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek Komisji, przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. POSTĘPOWANIE**1. Środki tymczasowe**

- (1) W dniu 15 marca 2005 r., rozporządzeniem (WE) nr 426/2005⁽²⁾ („rozporządzenie tymczasowe”), Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty niektórych wykończonych tkanin z włókien poliestrowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”).
- (2) Przypomina się, że okres objęty dochodzeniem („OD”) w odniesieniu do dumpingu i szkody obejmował okres od dnia 1 kwietnia 2003 r. do dnia 31 marca 2004 r. Badanie tendencji potrzebnych do analizy szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2000 r. do końca OD („okres badany”).

2. Dalsze postępowanie

- (3) W następstwie nałożenia tymczasowego cła antydumpingowego na przywóz niektórych wykończonych tkanin z włókien poliestrowych z ChRL wszystkie strony zawiadomiono o informacjach i założeniach, na których opie-

rało się rozporządzenie tymczasowe. Wszystkim stronom przyznano okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji.

- (4) Niektóre z zainteresowanych stron zgłosiły uwagi na piśmie. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono także wypowiedzenie się w formie ustnej. Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne. Uwagi w formie pisemnej i ustnej, złożone przez strony, zostały rozpatrzone i, jeżeli uznano to za właściwe, dokonano odpowiedniej zmiany wstępnych ustaleń.
- (5) Komisja ujawniła następnie wszystkie istotne fakty i założenia, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego oraz ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych w postaci cła tymczasowego. Ponadto stronom przyznano okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji. Uwagi przedstawione przez strony ustnie lub pisemnie zostały rozpatrzone, a tam, gdzie było to właściwe, dokonano odpowiedniej zmiany wniosku o nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (6) Przypomina się, że w motywie 11 rozporządzenia tymczasowego produkt objęty postępowaniem zdefiniowano jako wykończone tkaniny odzieżowe z włókien poliestrowych, którymi są tkaniny z włókna syntetycznego z zawartością co najmniej 85 % wagowo włókna poliestrowego teksturowanego lub nieteksturowanego, barwionego lub z nadrukiem. Niniejszym wyjaśnia się, że o ile produkt objęty postępowaniem jest zazwyczaj używany do produkcji odzieży, tj. między innymi do wyrobu podszewki odzieżowej oraz wyrobu kurtek, odzieży sportowej, odzieży narciarskiej, bielizny i galanterii, może być on również używany, chociaż w mniejszym zakresie, do innych celów. Stąd też wszystkie wykończone tkaniny z włókien poliestrowych, jak opisano powyżej, są objęte definicją produktu, bez względu na ich końcowe zastosowanie. Niezależnie od tego, czy produkt objęty postępowaniem jest używany w takim czy innym celu, jego podstawowe właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne pozostają bez zmian i dlatego różnica w użyciu nie wpływa na definicję produktu objętego postępowaniem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 69 z 16.3.2005, str. 6.

- (7) Potwierdza się także, że tkaniny bielone również wchodzą w zakres definicji produktu. Tkaniny te należy jednak odróżnić od niebielonych tkanin tkanych z przędzy syntetycznej (zwanymi także tkaninami surowymi), które są produktem powstałym po tkaniu, ale przed barwieniem, stanowiącym surowiec dla produktu objętego postępowaniem. Te ostatnie nie wchodzą zatem w zakres definicji produktu. Ponieważ bielone tkaniny z przędzy są objęte kodami CN ex 5407 51 00, ex 5407 61 10 oraz ex 5407 69 10, kody te należało dodać do części normatywnej niniejszego rozporządzenia.
- (8) Wreszcie, potwierdza się również, że produkt objęty postępowaniem należy odróżnić od tkanin tkanych z włókien poliestrowych z przędz o różnych barwach, w przypadku których z wcześniej barwionej przędzy tka się materiał, a deseń tworzy się przez wyplatanie wzoru. Ten drugi produkt ma odmienne właściwości fizyczne i chemiczne, ponieważ użyty do jego wytworzenia surowiec (wcześniej barwiona przędza) jest inny, a deseń otrzymuje się przez wyplatanie, a nie przez nadruk lub barwienie. Ponadto taki rodzaj wykończonej tkaniny jest zazwyczaj używany w obiciach mebli, podczas gdy produkt objęty postępowaniem jest używany prawie wyłącznie do produkcji odzieży.
- (9) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że wykończone tkaniny z włókien poliestrowych („FPFF”) używane do wyrobu mebli lub dekoracji wnętrz nie powinny być włączone do środków antydumpingowych. Jedna z zainteresowanych stron przywożąc tkaniny poliestrowe do wyrobu parasoli twierdziła także, że używany przez nią materiał włókienniczy jest inny i nieodpowiedni dla przemysłu odzieżowego ze względu na różnicę w wadze.
- (10) Rzeczywiście, dochodzenie potwierdziło, że pewna część produktu objętego dochodzeniem jest używana do wyrobu mebli i dekoracji wnętrz, chociaż w mniejszym zakresie. Jednakże pomimo różnic w rozmaitych czynnikach, takich jak kolor, grubość przędzy i wykończenie, tkaniny te mają te same właściwości techniczne, fizyczne i chemiczne, co tkaniny używane w przemyśle odzieżowym. Stwierdza się zatem, że nie powinny być one wyłączone z definicji produktu.
- (11) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że w zależności od użycia produktu, np. jako podszewki w ubiorach niskiej klasy lub jako tkaniny w ubiorach wysokiej klasy, cena i jakość są znacząco różne oraz że tych produktów nie powinno się postrzegać jako jednego produktu objętego postępowaniem.
- (12) W związku z tym należy przypomnieć, że różnice w rodzaju i cenie uwzględniono w numerach kontrolnych produktu (ang. *product control numbers* – PCN) usta-

nowionych dla potrzeb dochodzenia, które gwarantują, że różne rodzaje produktu są porównywane podobny z podobnym.

- (13) W motywie 15 rozporządzenia tymczasowego Komisja stwierdziła, że FPFF produkowane przez przemysł wspólnotowy i sprzedawane na rynku wspólnotowym oraz FPFF produkowane w państwach, których dotyczy postępowanie, i wywożone do Wspólnoty są produktami podobnymi, ponieważ nie znaleziono różnic w podstawowych właściwościach fizycznych i chemicznych oraz zastosowaniach istniejących różnych typów.
- (14) Wobec braku dalszych uwag dotyczących definicji produktu i produktu podobnego niniejszym potwierdza się treść i tymczasowe wnioski zawarte w motywach od 11 do 16 rozporządzenia tymczasowego.

C. STRONY, KTÓRYCH DOTYCZY POSTĘPOWANIE

- (15) Jedna z zainteresowanych stron zwróciła się o opublikowanie szczegółowych danych dotyczących współpracujących producentów wspólnotowych, aby umożliwić zainteresowanym stronom ocenę, czy zostały spełnione stałe wymagania. Jak stwierdzono w motywie 8 lit. a) rozporządzenia tymczasowego, producenci wspólnotowi wystąpili, na podstawie art. 19 rozporządzenia podstawowego, z wnioskiem o nieujawnianie ich szczegółowych danych, ponieważ mogłoby to mieć dla nich znacząco negatywne skutki. Ponieważ niektórzy z nich kupują włókna poliestrowe (podstawowy surowiec) od chińskich dostawców, istnieje ryzyko odwetu. Ich wniosek został uznany za wystarczająco uzasadniony i z tego względu przychylnono się do niego.

D. DUMPING

1. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

- (16) Przypomina się, że w niniejszym dochodzeniu 49 producentów eksportujących z ChRL zgłosiło się i wystąpiło o MET zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Każdy wniosek o MET został przeanalizowany pod względem pięciu kryteriów ustanowionych we wspomnianym artykule.
- (17) Na tej podstawie, jak ustalono w motywie 23 rozporządzenia tymczasowego, 25 przedsiębiorstw mogło z powodzeniem wykazać, że spełniły pięć odpowiednich kryteriów MET. Pozostałym przedsiębiorstwom nie można było przyznać MET: 10 z nich nie współpracowało wystarczająco podczas dochodzenia, ponieważ nie przedstawiły wymaganych niezbędnych informacji, a 14 pozostałych okazało się nie spełniać kryteriów art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego z powodów, których podsumowanie znajduje się w poniższej tabeli:

Przedsiębiorstwo	Kryteria				
	Artykuł 2 ust. 7 lit. c) tiret pierwsze	Artykuł 2 ust. 7 lit. c) tiret drugie	Artykuł 2 ust. 7 lit. c) tiret trzecie	Artykuł 2 ust. 7 lit. c) tiret czwarte	Artykuł 2 ust. 7 lit. c) tiret piąte
1	Niespełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione	Spełnione
2	Spełnione	Niespełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione
3	Spełnione	Niespełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione
4	Niespełnione	Niespełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione
5	Niespełnione	Niespełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione
6	Spełnione	Spełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione
7	Spełnione	Spełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione
8	Spełnione	Spełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione
9	Niespełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione	Spełnione
10	Niespełnione	Spełnione	Spełnione	Spełnione	Spełnione
11	Spełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione	Spełnione
12	Spełnione	Spełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione
13	Spełnione	Spełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione
14	Niespełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione	Spełnione

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz współpracujących eksporterów chińskich.

- (18) Zainteresowane przedsiębiorstwa oraz skarżący mieli możliwość ustosunkowania się do powyższych ustaleń. Wyniki analizy uwag otrzymanych od różnych zainteresowanych stron zostały przedstawione poniżej.
- (19) Jako ogólną uwagę należy przypomnieć, że zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego ciężar dowodu spoczywa na producentach eksportujących wnioskujących o MET, ponieważ artykuł ten stanowi, że zadaniem przedsiębiorstw jest dostarczyć dowodów na prowadzenie działalności w warunkach gospodarki rynkowej. Jeżeli nadal istnieją wątpliwości, na przykład ze względu na fakt, że zainteresowane przedsiębiorstwo(-a) nie dostarczyło(-y) albo nie było(-y) w stanie dostarczyć niezbędnych informacji lub informacje te były niewystarczające, nie można przyznać MET.
- (20) Ponadto należy zauważyć, że aby przedsiębiorstwo mogło uzyskać MET, wszystkich pięć kryteriów wymienionych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego musi zostać całkowicie spełnionych. Innymi słowy, nie można przyznać MET, jeżeli jedno z kryteriów jest tylko częściowo spełnione. Podobnie, konsekwentną praktyką instytucji WE jest badanie, czy grupa powiązanych przedsiębiorstw jako całość spełnia warunki uzyskania MET, co oznacza, że każde powiązane przedsiębiorstwo produkujące lub sprzedające produkt objęty postępowaniem powinno wykazać, że spełnia kryteria MET.
- (21) W tym kontekście przedsiębiorstwa 4, 5, 9 i 14 twierdziły, że ocenę, czy danemu przedsiębiorstwu powinno się przyznać MET, należy podjąć na zasadzie ogólnej, a ponieważ Komisja uznała, że tylko niektóre z odpowiednich kryteriów nie zostały spełnione, należy im przyznać MET. Wspomniane wnioski zostały odrzucone z przyczyn wymienionych w motywie 20.
- (22) Przedsiębiorstwa 4 i 5 twierdziły również, że ustalenia Komisji były niewystarczające, by stwierdzić, że nie spełniły one pierwszego kryterium. W związku z tym należy zauważyć, że w przypadku obu przedsiębiorstw inspekcje weryfikacyjne wykazały wprowadzające w błąd informacje przedstawione we wniosku o przyznanie MET albo zwykłe pominięcie ważnych informacji. W przypadku jednego przedsiębiorstwa znaczącego dostawcę surowca zgłoszono jako przedsiębiorstwo prywatne, jednak w trakcie weryfikacji na miejscu okazało się ono być własnością państwa. Wysuwany przez przedsiębiorstwo argument, że nie można oczekiwać, by znało ono szczegóły dotyczące prawa własności swoich dostawców, nie mógł zostać przyjęty, ponieważ w formularzu wniosku o MET przedsiębiorstwo to wyraźnie wykazało, że wspomniany dostawca był własnością prywatną, co zostało również wyraźnie potwierdzone przez przedsiębiorstwo podczas inspekcji weryfikacyjnej. W odniesieniu do drugiego przedsiębiorstwa, podczas wizyty weryfikacyjnej okazało się, że pomimo specyficznego wymogu w formularzu wniosku o MET przedsiębiorstwo nie wykazało zakupów podstawowego surowca, a więc nie udzieliło informacji o danych odpowiednich dostawców. W powyższych

okolicznościach weryfikacja została poważnie utrudniona i nie można było stwierdzić, czy odpowiednie koszty powstały w odpowiedzi na sygnały rynku i bez ingerencji państwa. W związku z tym wnioski wspomnianych przedsiębiorstw zostały odrzucone.

- (23) Przedsiębiorstwa 3, 9 i 14 twierdziły, że sam fakt wydania przez biegłych rewidentów opinii z zastrzeżeniem dotyczącej sprawozdań finansowych jest niewystarczający, by uznać za niespełnione drugie kryterium z art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Przedsiębiorstwo 2 zakwestionowało stwierdzenie Komisji, że nie posiada ono jednego przejrzystego systemu niezależnie kontrolowanej ewidencji księgowej, używanego do wszystkich celów. Wreszcie, przedsiębiorstwa 4 i 5 twierdziły, że ponieważ posiadają one przejrzysty system niezależnie kontrolowanej ewidencji księgowej, drugie kryterium powinno się uważać za spełnione.
- (24) Z ogólnego punktu widzenia przypomina się, że drugie kryterium z art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego wymaga, by zainteresowane przedsiębiorstwa wykazały, że posiadają niezależnie kontrolowany system podstawowej ewidencji księgowej zgodny z międzynarodowymi standardami rachunkowości, tak aby można było ocenić wiarygodność tej ewidencji dla zapewnienia właściwej oceny dumpingu. W rzeczywistości obliczanie dumpingu opiera się głównie na danych zawartych w ewidencji księgowej przedsiębiorstw, takich jak przychód, koszty, zyski i zapasy, dlatego muszą one być wiarygodne. Antydumpingowa wizyta weryfikacyjna polega dokładnie na weryfikacji wspomnianych pozycji. Ponadto przypomina się również, że opinia wydana przez biegłego rewidenta (zatwierdzenie bez lub z zastrzeżeniami, lub odmowa zatwierdzenia) zależy od natury rozbieżności wykrytych w ewidencji księgowej. Fakt, że audytor nie odmawia zatwierdzenia ewidencji księgowej, nie oznacza sam w sobie, że dokumenty są poprawne – co może zagwarantować wyłącznie zatwierdzenie przez audytora bez zastrzeżeń.
- (25) W odniesieniu w szczególności do przedsiębiorstw 3, 9 i 14 należy zauważyć że zastrzeżenia audytorów były raczej znaczące. W przypadku jednego przedsiębiorstwa audytorzy nie byli w stanie stwierdzić ważności ewidencji zapasów na koniec roku obrotowego oraz kosztów sprzedaży w danym roku. W przypadku innego przedsiębiorstwa audytorzy stwierdzili w sprawozdaniu, że nie byli w stanie sprawdzić zapasów na koniec roku ze względu na „ograniczone warunki”. Zwraca się uwagę na fakt, że wartość zapasów stanowiła ponad 10 % sumy bilansowej wspomnianego przedsiębiorstwa. Ponadto ewidencja księgowa dostarczona przez przedsiębiorstwo nie odpowiadała dokumentom, do których odnosili się audytorzy w swoim sprawozdaniu, co podaje w wątpliwość, czy została przedstawiona właściwa skontrolowana ewidencja księgowa. W przypadku ostatniego przedsiębiorstwa istniały istotne zastrzeżenia co do rocznych sprawozdań finansowych za 2002 r. Pomimo braku widocznych zmian w polityce rachunkowości, czy jakiegokolwiek dostosowania kwestii poruszonych we wcześniejszych latach, w 2003 r. w sprawozdaniach nie pojawiły się te

same zastrzeżenia, co zrodziło wątpliwości, czy zostały one niezależnie skontrolowane, zgodnie z międzynarodowymi standardami. Ponadto wspomniane sprawozdania nie zostały nawet przyjęte przez wszystkich współników. W związku z tym wnioski wspomnianych przedsiębiorstw zostały odrzucone.

- (26) W odniesieniu do wniosku złożonego przez przedsiębiorstwo 2 zwraca się uwagę na fakt, że zalecone przez biegłych rewidentów znaczące dostosowania, których wynikiem było zmniejszenie zysków o połowę, zostały odnotowane wyłącznie w rocznym sprawozdaniu finansowym, ale nie w ewidencji księgowej przedsiębiorstwa. Powodem takiego stanu rzeczy była chęć wykazania przez przedsiębiorstwo w ewidencji księgowej wyższych zysków do innych celów. Ewidencja księgowa nie zgadzała się zatem ze skontrolowanym rocznym sprawozdaniem finansowym, co mogłoby mieć bezpośredni i znaczący wpływ na jakiegokolwiek obliczenia dumpingu. W rezultacie stwierdzono, że przedsiębiorstwo nie posiadało przejrzystego systemu ewidencji księgowej używanego do wszystkich celów. Wobec braku jakichkolwiek dalszych informacji dostarczonych przez przedsiębiorstwo, niniejszym potwierdza się wymienione ustalenia, a wniosek zostaje odrzucony.
- (27) W przypadku przedsiębiorstw 4 i 5 podczas wizyty weryfikacyjnej w ewidencji księgowej wykryto istotne rozbieżności. Przedsiębiorstwa twierdziły, że wspomniane nieprawidłowości były spowodowane błędami rachunkowymi, a także że Komisja nie przeprowadziła dogłębnej analizy i niewłaściwie zrozumiała sytuację. Po pierwsze przypomina się, że do przedsiębiorstw należy wyjaśnienie lub usunięcie wątpliwości, które mogą się pojawić w trakcie weryfikacji. Ponadto zwraca się uwagę na fakt, że przedsiębiorstwa nie dostarczyły niektórych wymaganych dokumentów w terminie przeznaczonym na weryfikację formularza wniosku o MET, dlatego nie mogły być one zweryfikowane i wzięte pod uwagę. Wskazane nieprawidłowości w sposób poważny kwestionują wiarygodność ewidencji księgowej, a tym samym potwierdza się, że wspomnianych sprawozdań finansowych nie można uważać za skontrolowane zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości. Wobec braku jakichkolwiek dalszych informacji dostarczonych przez przedsiębiorstwa, niniejszym potwierdza się wymienione ustalenia, a wnioski zostają odrzucone.
- (28) Te same dwa przedsiębiorstwa oraz przedsiębiorstwo 6 twierdziły, że stwierdzenie, że nie spełniają one trzeciego kryterium, było nieuzasadnione.
- (29) Przedsiębiorstwo 4 twierdziło, że Komisja nie ma wiarygodnych podstaw, by twierdzić, że cena, jaką zapłacili udziałowcy w ramach procesu prywatyzacji, była obniżona. Jednakże dochodzenie wykazało początkowo, że przedsiębiorstwo w okresie prywatyzacji było wyceniane jedynie na 25 % swojej wartości księgowej netto, co poddaje w wątpliwość wiarygodność sprawozdania

- z wyceny. Co więcej, okazało się również, że nowi udziałowcy zapłacili jedynie część wspomnianej ceny za prawo własności przedsiębiorstwa. Okazało się, że pozostałą część zapłaciło trzecie przedsiębiorstwo, którego danych, w szczególności dotyczących prawa własności, nie zgodziło się podać przedsiębiorstwo 4. Niemożliwe było zatem usunięcie wątpliwości, że trzecie przedsiębiorstwo było własnością państwa. Nie można przyjąć twierdzenia, że informacji nie można było ujawnić ze względu na tajemnicę handlową, ponieważ w dochodzeniach antydumpingowych wszystkie poufne dokumenty uzyskane podczas wizyt weryfikacyjnych są traktowane przez organy jako takie, zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, i w żadnym wypadku nie zostałyby ujawnione. W związku z tym wniosek został odrzucony.
- (30) Przedsiębiorstwo 5 zakwestionowało negatywne określenie przez Komisję MET w odniesieniu do trzeciego kryterium na podstawie tego, że rzekomo zakupiło ono swój podstawowy sprzęt od powiązanego przedsiębiorstwa prywatnego oraz że w związku z tym aktywa zostały przekazane po cenach rynkowych. Należy zauważyć, że w tym konkretnym przypadku stwierdzenia Komisji opierały się na fakcie, że przedsiębiorstwo początkowo wykazało w formularzu wniosku o MET, że wszystkie jego aktywa zostały zakupione na wolnym rynku, co podczas inspekcji weryfikacyjnej okazało się błędną informacją. W rzeczywistości okazało się, że wszystkie aktywa zostały przekazane przez wspólnika przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwo nie było w stanie wyjaśnić, w jaki sposób wspomniane aktywa zostały pierwotnie zakupione przez wspólnika i po jakiej cenie. Tym samym przedsiębiorstwo nie wykazało, że aktywa zostały przekazane po cenach rynkowych i nie było w stanie wykazać, że jego koszty produkcji i sytuacja finansowa nie podlegały istotnym zakłóceniom wyniesionym z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej. Prace weryfikacyjne zostały również poważnie utrudnione poprzez dostarczenie wprowadzających w błąd informacji dotyczących pochodzenia składników majątku trwałego. Wobec braku jakichkolwiek dalszych informacji niniejszym potwierdza się wymienione ustalenia, a wniosek zostaje odrzucony.
- (31) Przedsiębiorstwo 6 twierdziło, że fakt, iż wszystkie jego aktywa są amortyzowane według tej samej stawki ryczałtowej, nie powinien prowadzić do wniosku, że sytuacja finansowa tego przedsiębiorstwa została zakłócona. Ponadto przedsiębiorstwo utrzymywało, że cena zakupu prawa użytkowania terenu, którą służby Komisji oceniły jako wyjątkowo niską, jest czystą transakcją rynkową, bez ingerencji państwa. Wnioski te zostały odrzucone na tej podstawie, że zastosowanie takiej samej stawki amortyzacyjnej dla wszystkich aktywów przez przedsiębiorstwo będące dawniej własnością zbiorową nie odzwierciedla rzeczywistości gospodarczej i oznacza istotne zakłócenie kosztów produkcji oraz sytuacji finansowej firmy. Jeżeli chodzi o nabycie prawa użytkowania terenu będącego własnością państwa, fakt ten sam w sobie spowodował zaangażowanie państwa, a przedsiębiorstwo nie było w stanie wykazać, że cena zakupu, która wydawała się być wyjątkowo niska w porównaniu ze zwykłym rocznym czynszem płaconym poprzednio przez przedsiębiorstwo, odzwierciedlała wartość rynkową.
- (32) Należy zauważyć, że kilku producentów eksportujących również utrzymywało, że stwierdzenia Komisji o nieprzyznaniu im MET opierały się na niewłaściwych ustaleniach. Nie dostarczyli oni jednak żadnych dodatkowych argumentów w tym zakresie, dlatego ich wnioski musiały zostać odrzucone. Tylko jedno przedsiębiorstwo było w stanie dostarczyć uzasadnionych wyjaśnień, natomiast wnioski złożone przez pozostałe spółki musiały zostać odrzucone.
- (33) Ogólnie, przedsiębiorstwo 9 twierdziło, że nieprzeprowadzenie wizyty weryfikacyjnej było dla niego niekorzystne i dyskryminujące w porównaniu z tymi przedsiębiorstwami, w których przeprowadzono wizyty weryfikacyjne. Dwa inne przedsiębiorstwa utrzymywały, że równoczesne przeprowadzanie wizyty weryfikacyjnej w związku z wnioskiem o przyznanie MET oraz w związku z odpowiedziami na kwestionariusz dotyczący dumpingu działało na ich niekorzyść, podobnie jak niezachowanie przez Komisję trzymiesięcznego okresu oczekiwania na podjęcie decyzji w sprawie MET zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (34) W związku z tym przypomina się, że zgodnie z art. 16 rozporządzenia podstawowego inspekcje weryfikacyjne nie są obowiązkowe i należy je przeprowadzać tam, gdzie to zostanie uznane za właściwe. W niniejszym przypadku wniosek o MET złożony przez przedsiębiorstwo 9 został odrzucony już na etapie wstępnej analizy, ponieważ – pomimo wysłania pisma z zawiadomieniem o brakach – przedsiębiorstwo nie wykazało, że wszystkie kryteria zostały spełnione. Jeżeli chodzi o inne wnioski, należy zauważyć, że równocześnie przeprowadzane inspekcje weryfikacyjne oraz niezachowanie trzymiesięcznego terminu na podjęcie decyzji można wyjaśnić faktem, że procedura ta obejmowała dużą liczbę producentów eksportujących oraz że przepisy dotyczące kontroli wrywkowych mogły zostać użyte jedynie w odniesieniu do obliczenia dumpingu. Stąd też dochodzenie wymagało znaczącej i czasochłonnej analizy każdego formularza wniosku o MET. W każdym razie uważa się, że równoczesne przeprowadzanie wizyt weryfikacyjnych oraz nieprzestrzeganie terminów nie pociąga za sobą żadnych oczywistych skutków prawnych ani nie ma negatywnego wpływu oraz, jak już wywnioskowano z wcześniejszych dochodzeń, we wspomnianych warunkach możliwe było ustalenie MET w sposób ważny. Tym samym wnioski te także zostały odrzucone.
- (35) Ostatecznie wniosek skarżącego, by inspekcje weryfikacyjne związane z wnioskami o MET były przeprowadzane w siedzibach wszystkich przedsiębiorstw objętych postępowaniem, został odrzucony z powodów wyjaśnionych powyżej w motywie 34.

2. Traktowanie indywidualne („IT”)

- (36) Należy przypomnieć, że traktowanie indywidualne zostało przyznane 18 przedsiębiorstwom, z których 13 złożyło wniosek o przyznanie MET, ale go nie otrzymało, ponieważ okazały się nie spełniać wszystkich wymogów związanych z IT określonych w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

- (37) Trzy przedsiębiorstwa, którym nie przyznano IT, utrzymywały, że nie dano im wystarczająco dużo czasu na złożenie formularza wniosku o MET/IT w odniesieniu do ich przedsiębiorstw zależnych albo że ograniczona działalność ich przedsiębiorstw zależnych nie uzasadnia potrzeby składania ważnego wniosku o przyznanie MET/IT.
- (38) W przypadku tych trzech przedsiębiorstw należy zauważyć, że początkowo nie złożyły one formularza wniosku o przyznanie MET/IT w terminie wyznaczonym dla wszystkich przedsiębiorstw. Po dokonaniu wstępnej analizy przedsiębiorstwa te poproszono także, w piśmie zawiadomieniem o brakach, o przedstawienie w stosownym terminie formularza wniosku w odniesieniu do ich przedsiębiorstw zależnych również działających w dziedzinie sprzedaży/produkcji produktu objętego postępowaniem. Żadnych wniosków jednak nie otrzymano i nie można było przyznać dodatkowego terminu, aby nie dyskryminować tych przedsiębiorstw, które przedstawiły odpowiednie informacje w wymaganych terminach. W związku z tym należy zauważyć, że ze względu na złożoność sytuacji obejmującej ogromną liczbę przedsiębiorstw, których wnioski o przyznanie MET/IT należało rozpatrzyć indywidualnie, oraz konieczność zastosowania przepisów dotyczących kontroli wyrywkowych do ustalenia dumpingu, przedłużenie terminów również uniemożliwiłoby terminowe zakończenie dochodzenia. Ponadto fakt, że działalność danego przedsiębiorstwa jest ograniczona, nie zwalnia go z dostarczenia dowodów, że spełnia odpowiednie kryteria. Stąd też wnioski te zostały odrzucone.

3. Kontrola wyrywkowa

- (39) Jeden z producentów eksportujących twierdził, że dobór próby był niesprawiedliwy, ponieważ opierał się jedynie na założeniach dotyczących wielkości wywozu, oraz że producent ten powinien być zostać włączony do próby ze względu na wysoką wartość dodaną produktów, które wywoził do Wspólnoty.
- (40) Wspomniany wniosek został jednak odrzucony, ponieważ doboru przedsiębiorstw uczestniczących w próbie dokonano zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu, która może zostać właściwie zbadana w dostępnym okresie.
- (41) Inny producent eksportujący zakwestionował stwierdzenie, że nie może zostać uznany za stronę współpracującą, ponieważ wyraźnie odmówił udziału w próbie. Przedsiębiorstwo twierdziło po pierwsze, że zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego dobór próby musi zostać dokonany za zgodą stron, a więc pozostawiając im możliwość nieuczestniczenia w próbie. Po drugie przedsiębiorstwo utrzymywało, że zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego wizyta weryfikacyjna nie jest warunkiem niezbędnym dla wykazania, że dane przedsiębiorstwo spełnia pięć odpowiednich kryteriów, więc w dalszym ciągu można
- mu było przyznać MET. Przedsiębiorstwo uzasadniało, że dowodem na to jest fakt, że MET przyznano 22 przedsiębiorstwom, z których jedynie w 7 przeprowadzono wizyty na miejscu. Wreszcie przedsiębiorstwo twierdziło, że powinno było otrzymać powiadomienie o konsekwencjach odmowy współpracy, jak określono w art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (42) W odniesieniu do pierwszego wniosku zwraca się uwagę na fakt, że zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zgoda stron nie jest warunkiem niezbędnym, ponieważ wspomniany artykuł stanowi, że ostateczny wybór należy do Komisji oraz że jedynie preferowany jest dobór próby po konsultacji z zainteresowanymi stronami i za ich zgodą. Ponadto w tym wypadku wyboru próby dokonano w porozumieniu z władzami chińskimi i podczas tego procesu zainteresowane przedsiębiorstwo wyraziło ponownie, że nie życzy sobie uczestniczyć w próbie, ponieważ miałoby trudności z przyjęciem inspekcji weryfikacyjnej. Wreszcie zwraca się uwagę na fakt, że wspomniane przedsiębiorstwo nie zwróciło się o indywidualne badanie zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (43) Drugi wniosek uznano za nieuzasadniony, ponieważ zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego odmowę udostępnienia niezbędnych informacji, także w związku z określeniem MET, należy traktować jako odmowę współpracy. Przedsiębiorstwu wyjaśniono, że włączenie do próby oznacza udzielenie odpowiedzi na kwestionariusz i wyrażenie zgody na weryfikację na miejscu udzielonych odpowiedzi, czego przedsiębiorstwo odmówiło. W każdym razie zwraca się uwagę na fakt, że nawet gdyby przedsiębiorstwu przyznano MET, odmowa wzięcia udziału w próbie, nieudzielenie odpowiedzi na kwestionariusz zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego oraz brak zgody na inspekcję weryfikacyjną musiały spowodować zastosowanie przepisów art. 18 rozporządzenia podstawowego. Wreszcie, należy odrzucić także ostatni wniosek wspomnianego przedsiębiorstwa, ponieważ konsekwencje odmowy współpracy wyjaśniono w punkcie 8 zawiadomienia o wszczęciu postępowania.

4. Wartość normalna

4.1. Ustalenie wartości normalnej dla producentów eksportujących, którym przyznano MET

- (44) W braku uwag, potwierdza się zastosowanie ogólnej metodologii ustalania wartości normalnej, jak opisano w motywach 31–40 rozporządzenia tymczasowego.
- (45) Producenci eksportujący, którym przyznano MET, zgłaszali pojawienie się pewnych błędów rachunkowych w obliczeniach dotyczących wartości normalnej lub też kwestionowali metodologię zastosowaną do oceny dostosowań, które uważano za niezbędne. Wspomniane kwestie ponownie rozpatrzono i tam, gdzie to konieczne, wprowadzono zmiany.

4.2. Ustalenie wartości normalnej dla wszystkich producentów eksportujących, którym nie przyznano MET

a) Państwo analogiczne

- (46) Niektóre z zainteresowanych stron skarżyły się na naruszenie art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, ponieważ przed wprowadzeniem środków tymczasowych nie zostały poinformowane o wyborze innego państwa analogicznego niż proponowane w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Ponadto utrzymywały one, że nie wiedząc o braku współpracy producentów z Meksykiem, państwa analogicznego, które zostało zaproponowane na etapie wszczęcia postępowania, nie były w stanie udzielić Komisji wsparcia w wyborze państwa analogicznego.
- (47) W związku z tym należy przede wszystkim zauważyć, że art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego stanowi, że strony powinny zostać poinformowane o przewidywanym wyborze państwa trzeciego o gospodarce rynkowej wkrótce po wszczęciu postępowania. W niniejszym przypadku wkrótce po wszczęciu postępowania Meksyk był wciąż przewidywany jako państwo analogiczne, a strony zostały poproszone o skomentowanie tego wyboru. Na wczesnym etapie dochodzenia rzeczywiście nie było przesłanek do uznania, że żaden z meksykańskich producentów nie podejmie współpracy. Dopiero później okazało się, że wobec braku współpracy należy wybrać inne państwo.
- (48) Ponadto art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego nie stanowi, że strony powinny wspierać Komisję w wyborze państwa analogicznego.
- (49) Wreszcie, zainteresowane strony, włącznie z tymczasowo wybranym państwem analogicznym, tj. Turcją, zostały poinformowane o tymczasowych ustaleniach i otrzymały możliwość skomentowania ich. Nie otrzymano żadnej uwagi wskazującej, że Turcji nie powinno się w tym przypadku uważać za właściwe państwo analogiczne. Dlatego uważa się, że nie miało miejsca naruszenie art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego i niniejszym potwierdza się ustalenia określone w motywach 44–48 rozporządzenia tymczasowego.

b) Ustalenie wartości normalnej

- (50) W braku uwag, potwierdza się zastosowanie ogólnej metodologii do ustalenia wartości normalnej, jak opisano w motywach 49 i 50 rozporządzenia tymczasowego.

5. Cena eksportowa

- (51) Dwóch producentów eksportujących twierdziło, że wymogi niezbędne do skonstruowania ceny eksportowej określone w art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego nie zostały spełnione oraz że wszelkie dostosowania ceny eksportowej w przypadku sprzedaży do Wspólnoty

poprzez powiązane przedsiębiorstwa mające siedzibę w państwie trzecim należałoby raczej traktować z zastosowaniem przepisów art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.

- (52) W związku z tym potwierdza się, że przepisy art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, a w szczególności lit. i) tego ustępu, zostały rzeczywiście zastosowane, jak wspomniano w motywie 53 rozporządzenia tymczasowego.
- (53) Producenci eksportujący, którym przyznano MET, zgłaszali istnienie pewnych błędów rachunkowych w obliczeniach dotyczących ceny eksportowej lub kwestionowali metodologię zastosowaną do oceny niektórych dostosowań, które uważano za niezbędne. Wspomniane kwestie ponownie rozpatrzono i tam, gdzie to konieczne, wprowadzono zmiany.

6. Porównanie

- (54) Jeden z włączonych do próby producentów eksportujących, któremu przyznano MET, twierdził, że dostosowania dokonane zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do prowadzonej przez niego sprzedaży do Wspólnoty przez przedsiębiorstwo zależne mające siedzibę w państwie trzecim nie były uzasadnione, ponieważ wspomniane przedsiębiorstwo zależne pełniło jedynie funkcje oddziału sprzedaży eksportowej. Utrzymywał on także, że jeżeli mimo wszystko dokonuje się dostosowania, powinno ono w każdym razie być ograniczone do zwykłej stawki prowizji płaconej niepowiązanym agentom. Dwaj inni producenci eksportujący również twierdzili, że dostosowanie powinno być ograniczone do kosztów bezpośredniej sprzedaży.
- (55) W związku z tym dochodzenie wykazało, że funkcje wykonywane przez zainteresowane przedsiębiorstwo zależne dokonujące sprzedaży dalece wykraczały poza typowe funkcje oddziału sprzedaży eksportowej i należy je porównać raczej do funkcji agenta działającego na podstawie pobierania marży, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego.

- (56) Dlatego uważa się, że strona powiązana poniosła koszty, które w rzeczywistości obniżają kwoty otrzymane przez eksporterów i które w związku z tym powinny zostać odliczone od ceny zapłaconej przez pierwszego niezależnego kupca we Wspólnocie.

- (57) Zwraca się uwagę na fakt, że dwaj pozostali producenci eksportujący znajdujący się w takiej samej sytuacji, jak producent eksportujący wymieniony powyżej, podzielili opinię Komisji, że należy dokonać dostosowania zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego w celu sprawiedliwego porównania (patrz: motyw 51 powyżej).

- (58) Wreszcie, uważa się, że kwota dostosowania została obliczona należycie, zgodnie z przepisami art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie marży otrzymanej przez powiązane przedsiębiorstwo. W tym przypadku marża została naliczona jako właściwe koszty ogólne i administracyjne powiązanych spółek oraz rozsądna kwota zysku i nie powinna być ograniczona wyłącznie do kosztów bezpośredniej sprzedaży. W związku z tym wnioski wspomnianych producentów eksportujących zostały odrzucone.
- (59) Różne zainteresowane strony twierdziły, że dostosowanie związane z niepodlegającym zwrotowi podatkiem VAT było nieuzasadnione i oparte na niewłaściwym rozumieniu systemu. Kilku innych producentów eksportujących, w tym jeden zgadzający się z zasadą dostosowania, zakwestionowało metodologię zastosowaną do obliczenia dostosowania i poprosiło, by dostosowanie było oparte o rzeczywistą kwotę niepodlegającego zwrotowi podatku VAT.
- (60) Pierwszy wniosek odrzucono, ponieważ nie został uzasadniony oraz nie dostarczono dodatkowych argumentów, które potwierdzałyby fakt, że dostosowanie opiera się na niewłaściwym rozumieniu.
- (61) Jeżeli chodzi o twierdzenie, że powinno się zastosować kwoty rzeczywiste, w wielu przypadkach nie zostały one dostarczone przez zainteresowanych producentów eksportujących albo nie zostały poparte wystarczająco dowodami, przez co nie mogły być wzięte pod uwagę. Stąd też wnioski te zostały odrzucone.
- (62) W następstwie zgłoszonych przez kilka stron uwag niniejszym wyjaśnia się, że tam, gdzie to było konieczne, ceny za typy produktu podobnego sprzedawanego na rynku krajowym w Turcji, których użyto do ustalenia wartości normalnej, zostały dostosowane dla zapewnienia sprawiedliwego porównania z tymi typami produktu wywozonymi do Wspólnoty przez chińskich producentów objętych postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Wspomnianych dostosowań dokonano na podstawie obiektywnej ceny wartości rynkowej tych różnic. W przypadku dwóch przedsiębiorstw konieczna była korekta dostosowania dokonanego na wcześniejszym etapie w celu lepszego odzwierciedlenia ich odrębnej sytuacji, a stosowne marginesy zostały odpowiednio skorygowane.
- (64) Dochodzenie wykazało jednak, że powiązania istniejące w OD pomiędzy przedsiębiorstwami objętymi postępowaniem w rzeczywistości wykraczały poza związek udziałowy. Ustalono, że w rzeczywistości, oprócz wspomnianego związku, wymienione trzy przedsiębiorstwa posiadały również wspólnych członków ich odpowiednich zarządów. Stąd też obecność wspólnych dyrektorów wzmacniała powiązania istniejące poprzez związek udziałowy.
- (65) Z powyższych względów uznano, że przedsiębiorstwa należało uznać za powiązane podczas OD. Nawet jeżeli sytuacja rzekomo zmieniła się wkrótce po OD, uznanie, że zmiany te miały trwały charakter, byłoby przedwczesne. Ze względu na rodzaj powiązań ustanowionych podczas OD nie można wykluczyć ryzyka obchodzenia przepisów poprzez przedsiębiorstwo, na które nałożono niższe cło. Ponadto zwraca się również uwagę na fakt, że ponieważ to powiązanie mogło mieć wpływ na ustalenia podczas OD, to nie można uznać za istotne żadnych zmian w powiązaniu, które zaszły po OD.
- (66) Dlatego uznaje się, że należy odrzucić wnioski wspomnianych przedsiębiorstw.
- (67) Ponadto różne zainteresowane strony zakwestionowały poprawność użycia przepisów dotyczących kontroli wyrywkowych. Ponieważ włączone do próby trzy przedsiębiorstwa, którym przyznano MET okazały się być ze sobą powiązane, uważa się że stanowią one jeden podmiot i dlatego ich margines dumpingu nie może stanowić ważnej średniej w świetle brzmienia art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Powyższe stwierdzenie opiera się na fakcie, że wspomniany artykuł odnosi się do średniego ważonego marginesu dumpingu ustanowionego dla stron włączonych do próby, stąd też margines dumpingu powinien koniecznie opierać się na ustaleniach dla więcej niż jednego przedsiębiorstwa. Odniesiono się do sprawozdania Organu Apelacyjnego WTO dotyczącego sprawy bielizny pościelowej WE-Indie⁽¹⁾, w której uznano, że średnia ważona powinna koniecznie dotyczyć więcej niż jednego przedsiębiorstwa.

7. Margines dumpingu

7.1. Dla współpracujących producentów eksportujących, którym przyznano MET/IT

a) MET

- (63) Dwa z trzech przedsiębiorstw, którym przyznano MET, utrzymywały, że powiązania ustanowione podczas OD

⁽¹⁾ WT/DS141/AB/R

(68) W związku z tym zwraca się uwagę na fakt, że postanowienia Organu Apelacyjnego wydane w innym kontekście, a mianowicie w związku z art. 2 ust. 2 pkt 2 ppkt ii) porozumienia antydumpingowego, oraz w innej sprawie, nie mają bezpośredniego zastosowania w tym konkretnym przypadku. Ponadto wspomniany argument należy odrzucić, ponieważ w niniejszym przypadku średnia ważona próby opiera się na wartości normalnej i cenach eksportowych każdego z przedsiębiorstw, a przedsiębiorstwa te nie stanowią jednego podmiotu. Średnia ważona wspomnianych marginesów została obliczona dopiero po ustaleniu trzech indywidualnych marginesów dla powiązanych przedsiębiorstw tak, aby uniknąć kierowania przez te przedsiębiorstwa, w ramach powiązań między nimi, wszystkich wywozów poprzez przedsiębiorstwo, dla którego ustalono najniższy margines dumpingu. Ponadto

zauważa się, że art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego nie wyklucza wyrażnie użycie marginesów dumpingu ustalonych dla powiązanych stron włączonych do próby. Stąd też wnioski te zostały odrzucone.

b) IT

(69) W braku uwag, niniejszym potwierdza się metodologię zastosowaną do ustalenia marginesów dumpingu w odniesieniu do przedsiębiorstw, którym przyznano MET, określonych w motywie 57 rozporządzenia podstawowego.

(70) W świetle powyższego, ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny cif na granicy Wspólnoty, przed ocenieniem, wynoszą:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Far Eastern Industries (Shanghai) Ltd	14,1 %
Fuzhou Fuhua Textile & Printing Dyeing Co., Ltd	14,1 %
Fuzhou Ta-Tung Textile Works Co., Ltd	14,1 %
Hangzhou CaiHong Textile Co., Ltd	37,1 %
Hangzhou De Licacy Textile Co., Ltd	14,1 %
Hangzhou Fuen Textile Co., Ltd	37,1 %
Hangzhou Hongfeng Textile Co., Ltd	14,1 %
Hangzhou Jieenda Textile Co., Ltd	14,1 %
Hangzhou Jinsheng Textile Co., Ltd	37,1 %
Hangzhou Mingyuan Textile Co., Ltd	14,1 %
Hangzhou Shenda Textile Co., Ltd	14,1 %
Hangzhou Xiaoshan Phoenix Industry Co., Ltd	37,1 %
Hangzhou Yililong Textile Co., Ltd	14,1 %
Hangzhou Yongsheng Textile Co., Ltd	14,1 %
Hangzhou Zhengda Textile Co., Ltd	37,1 %
Hangzhou Zhen Ya Textile Co., Ltd	14,1 %
Huzhou Styly Jingcheng Textile Co., Ltd	14,1 %
Nantong Teijin Co., Ltd	14,1 %
Shaoxing Ancheng Cloth industrial Co., Ltd	14,1 %
Shaoxing China Light & Textile Industrial City Somet Textile Co., Ltd	37,1 %
Shaoxing County Fengyi Textile Printing & Dyeing Co., Ltd	37,1 %
Shaoxing County Huaxiang Textile Co., Ltd	26,7 %
Shaoxing County Jiade Weaving and Dyeing Co., Ltd	14,1 %
Shaoxing County Pengyue Textile Co., Ltd	14,1 %
Shaoxing County Qing Fang Cheng Textiles Imp. & Exp. Co., Ltd	36,3 %

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Shaoxing County Xingxin Textile Co Ltd	14,1 %
Shaoxing Golden tree silk Printing Dyeing and Sandwashing Co., Ltd	37,1 %
Shaoxing Nanchi Textile Printing-Dyeing Co., Ltd	37,1 %
Shaoxing Ronghao Textiles Co., Ltd	36,3 %
Shaoxing Tianlong Import and Export Co., Ltd	46,4 %
Shaoxing Xinghui Textile Co., Ltd	37,1 %
Shaoxing Yinuo Printing & Dyeing Co., Ltd	14,1 %
Shaoxing Yongda Textiles Co., Ltd	37,1 %
Shaoxing Zhengda Group Co., Ltd	14,1 %
Wujiang Canhua Imp. & Exp. Co., Ltd	56,2 %
Wujiang Longsheng Textile Co., Ltd	14,1 %
Wujiang Xiangsheng Textile Dyeing & Finishing Co., Ltd	14,1 %
Zhejiang Golden Time Printing and Dyeing knitwear Co., Ltd	37,1 %
Zhejiang Huagang Dyeing and Weaving Co., Ltd	37,1 %
Zhejiang Shaoxiao Printing and Dyeing Co., Ltd	37,1 %
Zhejiang Shaoxing Tianyuan Textile Printing and Dyeing Co., Ltd	14,1 %
Zhejiang Shaoxing Yongli Printing and Dyeing Co., Ltd	14,1 %
Zhejiang XiangSheng Group Co., Ltd	14,1 %
Zhejiang Yonglong Enterprises Co., Ltd	14,1 %
Zhuji Bolan Textile Industrial Development Co., Ltd	14,1 %

7.2. Dla wszystkich pozostałych producentów eksportujących

- (71) Z powodu braku jakichkolwiek uwag, niniejszym potwierdza się ustalenia zawarte w motywach 59–61 rozporządzenia tymczasowego.

E. SZKODA

1. Produkcja wspólnotowa

- (72) W braku uwag, niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia dotyczące całkowitej produkcji wspólnotowej przedstawione w motywach 62–63 rozporządzenia tymczasowego.

2. Definicja przemysłu wspólnotowego

- (73) Jedna z zainteresowanych stron utrzymywała, że nie było wystarczającego wsparcia ze strony znaczącej części przemysłu wspólnotowego. Twierdziła ona, że jedno z przedsiębiorstw zbankrutowało podczas dochodzenia i dlatego nie powinno być brane pod uwagę przy defi-

niowaniu przemysłu wspólnotowego. Ponadto twierdziła ona, że jeden z producentów przywoził produkt objęty postępowaniem w badanym okresie i powinien zostać wyłączony z definicji przemysłu wspólnotowego zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

- (74) Należy zauważyć, że jeden z producentów ze Wspólnoty podlega zarządowi sądowemu, ale produkował w okresie objętym dochodzeniem i w dalszym ciągu prowadzi produkcję. Dlatego przedsiębiorstwo to zostało włączone do definicji przemysłu wspólnotowego. Dochodzenie potwierdziło, że w OD żadne z przedsiębiorstw włączonych do definicji przemysłu wspólnotowego nie przywoziło produktu objętego postępowaniem. Przywoziły one jednak produkt niebielony, tj. surowiec dla FPF. Stąd też argumenty te należy odrzucić.
- (75) W braku dalszych uwag, niniejszym potwierdza się definicję produktu podobnego przedstawioną w motywie 64 rozporządzenia tymczasowego.

3. Konsumpcja we Wspólnocie

- (76) W braku uwag, niniejszym potwierdza się obliczenie konsumpcji we wspólnocie opisane w motywach 65–66 rozporządzenia tymczasowego.

4. Przywóz do Wspólnoty z państwa objętego postępowaniem

4.1. Wielkość i udział w rynku przywozu objętego postępowaniem

- (77) W braku uwag, niniejszym potwierdza się obliczenie wielkości i udziału w rynku przywozu objętego postępowaniem opisanego w motywach 67 i 68 rozporządzenia tymczasowego.

4.2. Ceny importowe i redukcje cen

- (78) W braku uwag, niniejszym potwierdza się obliczenie cen i redukcji cen przywozu objętego postępowaniem, jak określono w motywach 69–71 rozporządzenia tymczasowego.

5. Sytuacja przemysłu wspólnotowego

- (79) Przypomina się, że w motywie 98 rozporządzenia tymczasowego Komisja tymczasowo uznała, że przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (80) Żadna z zainteresowanych stron nie zakwestionowała danych liczbowych lub ich interpretacji odnoszącej się do sytuacji przemysłu wspólnotowego określonych w motywach 72–98 rozporządzenia tymczasowego. Dlatego też niniejszym potwierdza się ustalenia określone w tych motywach rozporządzenia tymczasowego i uznaje się, że przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego.

F. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (81) Obok innych czynników rozpatrzonych w rozporządzeniu tymczasowym, przebadano także wyniki wywozu przemysłu wspólnotowego. W związku z tym okazało się, że sprzedaż eksportowa przemysłu wspólnotowego przez cały okres pozostawała stabilna na poziomie około 25 milionów metrów bieżących. Należy zauważyć, że wspomniany wywóz dotyczy produktu używanego na podszewki, sprzedawanego po znacznie niższej cenie. Równocześnie asortyment produktu wywożonego przez cały przemysł UE 25 sprzedawano podczas OD po cenie o 270 % wyższej niż przywóz z Chin. W każdym razie do ustalenia danych dotyczących zysku brano pod uwagę wyłącznie sprzedaż dokonaną na rynku wspólnotowym, tak aby dane te nie miały wpływu na wyniki sprzedaży. Z wyżej wymienionych powodów można wywnioskować, że wywóz ze Wspólnoty nie spowodował

szkody dla przemysłu wspólnotowego. Ponadto w odniesieniu do przywozu ze wszystkich razem wziętych krajów trzecich jego ceny były stale przeciętnie wyższe od cen z ChRL. Na podstawie powyższego oraz wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do związku przyczynowego, niniejszym potwierdza się stwierdzenie zawarte w motywach 99–111 rozporządzenia tymczasowego.

G. INTERES WSPÓLNOTY

1. Interes przemysłu wspólnotowego oraz innych producentów wspólnotowych

- (82) Wobec braku uwag w odniesieniu do interesu przemysłu wspólnotowego oraz do innych producentów wspólnotowych, niniejszym potwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 112–118 rozporządzenia tymczasowego.

2. Interes importerów niepowiązanych

- (83) Otrzymano kilka zgłoszeń od importerów niepowiązanych i importerów/użytkowników. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono udział w przesłuchaniach. Argumenty importerów były zbieżne z argumentami użytkowników i zostały przedstawione w motywach 87–90 poniżej. Zwraca się uwagę na fakt, że całkowite wielkości przywiezione z Chin przez importerów, którzy się zgłosili, są nieistotne i stanowią jedynie około 2 % całkowitego przywozu z Chin w OD. Pozostałych 98 % nie odpowiedziało na środki.
- (84) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do interesu importerów niepowiązanych niniejszym potwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 119–121 rozporządzenia tymczasowego.

3. Interes dostawców

- (85) Wobec braku uwag w odniesieniu do interesu dostawców wspólnotowych niniejszym potwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 122–125 rozporządzenia tymczasowego.

4. Interes użytkowników

- (86) Przypomina się, że dziewięciu użytkowników przedstawiło odpowiedzi na kwestionariusze, podczas gdy tylko jeden z tych użytkowników przywoził produkt objęty postępowaniem (motyw 127 rozporządzenia tymczasowego). Jednakże po wprowadzeniu środków tymczasowych czterech użytkowników, którzy do tej pory nie zgłosili się do dochodzenia, przedstawiło uwagi. Dwaj z nich produkują tkaniny do dekoracji wnętrz. Wszyscy przywozili produkt objęty postępowaniem z ChRL. Zakładając, że sektor ten jest bardzo rozczłonkowany, ich reprezentatywność ocenia się na mniej niż 2 %.

- (87) Użytkownicy produkujący ubrania skarżyli się, że ich interesy znajdują się obecnie w poważnym zagrożeniu, ponieważ gotowe ubrania z ChRL wchodzą na rynek wspólnotowy po bardzo niskich cenach, podczas gdy oni muszą produkować po znacznie wyższych kosztach. Ponadto musieliby oni płacić wysokie cła antydumpingowe na przywóz produktu objętego postępowaniem, który stanowi surowiec dla ich produkcji. Uzasadniają oni, że mogą sprzedawać klientom gotowe produkty po nieznacznie wyższych cenach, ponieważ są o wiele bardziej elastyczni i mogą dostarczać mniejsze ilości w krótkim terminie. Jednakże biorąc pod uwagę obecne uwarunkowania rynku, przy taniej odzieży wchodzącej na rynek oraz cłach antydumpingowych na surowiec twierdzą oni, że nie będą w stanie utrzymać produkcji we Wspólnocie i dlatego będą zmuszeni zamknąć swoje zakłady produkcyjne.
- (88) Należy zwrócić uwagę na fakt, że producenci ubrań są małymi i średnimi przedsiębiorstwami. Znajdują się oni pod ogromną presją z powodu przywozu gotowych produktów, który znacznie się zwiększył, między innymi w wyniku zniesienia kontyngentów na wyroby włókiennicze z dniem 1 stycznia 2005 r. Ponadto z powodu nałożenia ceł wzrósł koszt surowca. O ile prawdą jest, że istniejąca już niebezpieczna sytuacja w sektorze odzieżowym mogłaby zostać dodatkowo pogorszona przez wprowadzenie ceł antydumpingowych na FPF, jest oczywiste, że podstawowa presja wywierana na te przedsiębiorstwa pochodzi z przywozów odzieży z ChRL.
- (89) Kilku użytkowników twierdziło, że gdyby z powodu ceł wyroby włókiennicze nie były już przywożone do Wspólnoty, ucierpiałby przemysł wykonujący barwienie i nadruki. Utrzymywali oni także, że ucierpieliby dostawcy najnowocześniejszych maszyn włókienniczych, ponieważ ze względu na cła zmniejszyłaby się produkcja w ChRL.
- (90) Jednakże, jak określono w motywie 128 rozporządzenia tymczasowego, istnieje prawdopodobieństwo, że przywóz z ChRL będzie w dalszym ciągu wprowadzany na rynek po cenach niedumpingowych, a inne niedumpingowe źródła pozostaną dostępne, biorąc pod uwagę, że ponad 30 % konsumpcji we Wspólnocie stanowi przywóz z państw trzecich (z wyłączeniem ChRL). Ponadto mając na względzie fakt, że wielu producentom eksportującym przyznano stawki antydumpingowe w wysokości 14,1 % oraz że FPF stanowi jedynie część kosztów produkcji dla użytkowników, jest mało prawdopodobne, by wzrost kosztów był trwały. Należy również zauważyć, że rzekomo niepewna sytuacja, w której mogą znajdować się niektóre przedsiębiorstwa, wydaje się być spowodowana głównie przywozem gotowych ubrań z ChRL, a nienalożenie środków antydumpingowych nie rozwiązałoby tej konkretnej kwestii. W związku z tym należy również przypomnieć, że użytkownicy stanowiący bardzo niewielki udział w ilości przywozu zgłosili się, podczas gdy ogromna większość nie przedstawiła żadnych uwag w dochodzeniu.
- (91) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do interesu użytkowników, niniejszym potwierdza się ustalenia

przedstawione w motywach 126–128 rozporządzenia tymczasowego.

5. Podsumowanie interesu Wspólnoty

- (92) W świetle wniosków zawartych w rozporządzeniu tymczasowym, jak określono w motywach 129–131 rozporządzenia tymczasowego, oraz biorąc pod uwagę argumenty przedstawione przez różne strony, uznaje się, że nie ma istotnych powodów, by nie nakładać ostatecznych środków antydumpingowych na przywóz po cenach dumpingowych FPF pochodzących z ChRL.

H. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (93) Na podstawie metodologii objaśnionej w motywach 132–135 rozporządzenia tymczasowego, do celów ustanowienia poziomu środków, jakie należy nałożyć, został obliczony poziom usuwający szkodę.
- (94) Przy obliczaniu marginesu szkody w rozporządzeniu tymczasowym docelowy zysk przemysłu wspólnotowego został określony na 8 %, który to poziom mógłby z powodzeniem zostać osiągnięty przez przemysł tego typu w normalnych warunkach konkurencji, tj. przy braku przywozu po cenach dumpingowych. Poziom ten został osiągnięty w latach 1998 i 1999, zanim chiński przywóz zaczął stanowić problem (motyw 134 rozporządzenia tymczasowego).
- (95) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że docelowy zysk w wysokości 8 % na podstawie lat 1998 i 1999 nie byłby właściwy. Strona utrzymywała, że ponieważ margines zysku był już znacznie niższy w 2000 r., który jest pierwszym rokiem okresu objętego postępowaniem i kiedy to skutki przywozu po cenach dumpingowych nie były jeszcze tak wyraźnie odczuwane, właśnie te marginesy zysku powinny być przyjęte jako zysk docelowy. Przypomina się jednak, że w 2000 r. udział w rynku przywozów z ChRL był już wysoki, osiągając 18,2 % (motyw 67 rozporządzenia tymczasowego), a sytuacja przemysłu wspólnotowego już zaczynała być niepewna. Z tego powodu uznano za słuszne odniesienie się do bardziej stabilnego okresu w przeszłości, aby ustalić docelowy zysk, który przemysł wspólnotowy mógłby osiągnąć, gdyby nie przywóz po cenach dumpingowych.
- (96) Wobec braku nowych uwag, niniejszym potwierdza się metodologię określoną w motywach 132–135 rozporządzenia tymczasowego.

1. Ostateczne środki

- (97) W świetle powyższego oraz zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego ostateczne cło antydumpingowe powinno zostać nałożone na poziomie ustalonego marginesu dumpingu oraz na poziomie marginesu szkody obliczonych we wszystkich przypadkach, ponieważ były one niższe niż ustalone marginesy dumpingu.
- (98) Na podstawie powyższego, ostateczne należności celne są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe
Far Eastern Industries (Shanghai) Ltd	14,1 %
Fuzhou Fuhua Textile & Printing Dyeing Co., Ltd	14,1 %
Fuzhou Ta-Tung Textile Works Co., Ltd	14,1 %
Hangzhou CaiHong Textile Co., Ltd	37,1 %
Hangzhou De Licacy Textile Co., Ltd.	14,1 %
Hangzhou Fuen Textile Co., Ltd	37,1 %
Hangzhou Hongfeng Textile Co., Ltd	14,1 %
Hangzhou Jieenda Textile Co., Ltd	14,1 %
Hangzhou Jinsheng Textile Co., Ltd	37,1 %
Hangzhou Mingyuan Textile Co., Ltd	14,1 %
Hangzhou Shenda Textile Co., Ltd	14,1 %
Hangzhou Xiaoshan Phoenix Industry Co., Ltd	37,1 %
Hangzhou Yililong Textile Co., Ltd	14,1 %
Hangzhou Yongsheng Textile Co., Ltd	14,1 %
Hangzhou Zhengda Textile Co., Ltd	37,1 %
Hangzhou Zhen Ya Textile Co., Ltd	14,1 %
Huzhou Styly Jingcheng Textile Co., Ltd	14,1 %
Nantong Teijin Co., Ltd	14,1 %
Shaoxing Ancheng Cloth industrial Co., Ltd	14,1 %
Shaoxing China Light & Textile Industrial City Somet Textile Co., Ltd	37,1 %
Shaoxing County Fengyi Textile Printing & Dyeing Co., Ltd	37,1 %
Shaoxing County Huaxiang Textile Co., Ltd	26,7 %
Shaoxing County Jade Weaving and Dyeing Co., Ltd	14,1 %
Shaoxing County Pengyue Textile Co., Ltd	14,1 %
Shaoxing County Qing Fang Cheng Textiles Imp. & Exp. Co., Ltd	33,9 %
Shaoxing County Xingxin Textile Co., Ltd	14,1 %
Shaoxing Golden tree silk Printing Dyeing and Sandwashing Co., Ltd	37,1 %
Shaoxing Nanchi Textile Printing-Dyeing Co., Ltd	37,1 %
Shaoxing Ronghao Textiles Co., Ltd	33,9 %
Shaoxing Tianlong Import and Export Co., Ltd	46,4 %
Shaoxing Xinghui Textile Co., Ltd	37,1 %
Shaoxing Yinuo Printing & Dyeing Co., Ltd	14,1 %
Shaoxing Yongda Textiles Co., Ltd	37,1 %
Shaoxing Zhengda Group Co., Ltd	14,1 %
Wujiang Canhua Imp. & Exp. Co., Ltd	56,2 %
Wujiang Longsheng Textile Co., Ltd	14,1 %
Wujiang Xiangsheng Textile Dyeing & Finishing Co., Ltd	14,1 %
Zhejiang Golden Time Printing and Dyeing knitwear Co., Ltd	37,1 %
Zhejiang Huagang Dyeing and Weaving Co., Ltd	37,1 %
Zhejiang Shaoxiao Printing and Dyeing Co., Ltd	37,1 %
Zhejiang Shaoxing Tianyuan Textile Printing and Dyeing Co., Ltd	14,1 %
Zhejiang Shaoxing Yongli Printing and Dyeing Co., Ltd	14,1 %
Zhejiang XiangSheng Group Co., Ltd	14,1 %
Zhejiang Yonglong Enterprises Co., Ltd	14,1 %
Zhuji Bolan Textile Industrial Development Co., Ltd	14,1 %

(99) Wysokość indywidualnych stawek ceł antidumpingowych podanych w niniejszym rozporządzeniu została ustalona na podstawie wyników obecnego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas tego dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Stawki celne (w przeciwieństwie do ogólnokrajowego cła mającego zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają zatem zastosowanie wyłącznie do przywozu produktów pochodzących z państwa objętego postępowaniem i wyprodukowanych przez wymienione przedsiębiorstwa. Przywiezione produkty wyprodukowane przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo niewymienione szczegółowo w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przedsiębiorstwa powiązane z przedsiębiorstwami wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

(100) Wszelkie roszczenia dotyczące zastosowania tych indywidualnych stawek cła antidumpingowego (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po ustanowieniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) powinny być kierowane do Komisji⁽¹⁾, wraz ze wszystkimi właściwymi informacjami, w szczególności dotyczącymi zmian w działalności przedsiębiorstwa w zakresie produkcji, sprzedaży krajowej lub eksportowej, związanej np. z taką zmianą nazwy lub zmianami dotyczącymi podmiotów zajmujących się produkcją i sprzedażą. W stosownych przypadkach rozporządzenie będzie odpowiednio zmieniane poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.

2. Pobieranie tymczasowych ceł

(101) Ze względu na ustalone rozmiary marginesu dumpingu oraz w świetle poziomu istotnych szkód wyrządzonych przemysłowi wspólnotowemu uważa się za konieczne, aby kwoty zabezpieczone tymczasowymi cłami antidumpingowymi, nałożonymi rozporządzeniem tymczasowym, zostały pobrane według ostatecznie nałożonej stawki. W przypadku gdy cła ostateczne są wyższe niż cła tymczasowe, tylko kwoty zabezpieczone na poziomie ceł tymczasowych powinny zostać ostatecznie pobrane, natomiast kwoty zabezpieczone przekraczające ostateczną stawkę cła antidumpingowego powinny zostać zwolnione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antidumpingowe na przywóz tkanin z przędzy z włókien syntetycznych z zawartością co najmniej 85 % wagowo włókna poliestrowego teksturowanego lub nieteksturowanego według wagi, barwionego (włączając tkaniny bielone) lub z nadrukiem, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, objętych kodami CN ex 5407 51 00 (kod TARIC 5407 51 00 10), 5407 52 00, 5407 54 00, ex 5407 61 10 (kod TARIC 5407 61 10 10), 5407 61 30, 5407 61 90, ex 5407 69 10 (kod TARIC 5407 69 10 10) oraz ex 5407 69 90 (kod TARIC 5407 69 90 10).

2. Stawka ostatecznego cła antidumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ociepleniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antidumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Far Eastern Industries (Shanghai) Ltd	14,1 %	A617
Fuzhou Fuhua Textile & Printing Dyeing Co., Ltd	14,1 %	A617
Fuzhou Ta-Tung Textile Works Co., Ltd	14,1 %	A617
Hangzhou CaiHong Textile Co., Ltd	37,1 %	A623
Hangzhou De Licacy Textile Co., Ltd	14,1 %	A617
Hangzhou Fuen Textile Co., Ltd	37,1 %	A623
Hangzhou Hongfeng Textile Co., Ltd	14,1 %	A617
Hangzhou Jieenda Textile Co., Ltd	14,1 %	A617
Hangzhou Jinsheng Textile Co., Ltd	37,1 %	A623
Hangzhou Mingyuan Textile Co., Ltd	14,1 %	A617
Hangzhou Shenda Textile Co., Ltd	14,1 %	A617

(¹) Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Handlu
Biuro J-79 5/16
B-1049 Bruksela

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Hangzhou Xiaoshan Phoenix Industry Co., Ltd	37,1 %	A623
Hangzhou Yililong Textile Co., Ltd	14,1 %	A617
Hangzhou Yongsheng Textile Co., Ltd	14,1 %	A617
Hangzhou Zhengda Textile Co., Ltd	37,1 %	A623
Hangzhou Zhen Ya Textile Co., Ltd	14,1 %	A617
Huzhou Styly Jingcheng Textile Co., Ltd	14,1 %	A617
Nantong Teijin Co., Ltd	14,1 %	A617
Shaoxing Ancheng Cloth industrial Co., Ltd	14,1 %	A617
Shaoxing China Light & Textile Industrial City Somet Textile Co., Ltd	37,1 %	A623
Shaoxing County Fengyi Textile Printing & Dyeing Co., Ltd	37,1 %	A623
Shaoxing County Huaxiang Textile Co., Ltd	26,7 %	A619
Shaoxing County Jiade Weaving and Dyeing Co., Ltd	14,1 %	A617
Shaoxing County Pengyue Textile Co., Ltd	14,1 %	A617
Shaoxing County Qing Fang Cheng Textiles Imp. & Exp. Co., Ltd	33,9 %	A621
Shaoxing County Xingxin Textile Co., Ltd	14,1 %	A617
Shaoxing Golden tree silk Printing Dyeing and Sandwashing Co., Ltd	37,1 %	A623
Shaoxing Nanchi Textile Printing-Dyeing Co., Ltd	37,1 %	A623
Shaoxing Ronghao Textiles Co., Ltd	33,9 %	A620
Shaoxing Tianlong Import and Export Co., Ltd	46,4 %	A622
Shaoxing Xinghui Textile Co., Ltd	37,1 %	A623
Shaoxing Yinuo Printing & Dyeing Co., Ltd	14,1 %	A617
Shaoxing Yongda Textiles Co., Ltd	37,1 %	A623
Shaoxing Zhengda Group Co., Ltd	14,1 %	A617
Wujiang Canhua Imp. & Exp. Co., Ltd	56,2 %	A618
Wujiang Longsheng Textile Co., Ltd	14,1 %	A617
Wujiang Xiangsheng Textile Dyeing & Finishing Co., Ltd	14,1 %	A617
Zhejiang Golden Time Printing and Dyeing knitwear Co., Ltd	37,1 %	A623
Zhejiang Huagang Dyeing and Weaving Co., Ltd	37,1 %	A623
Zhejiang Shaoxiao Printing and Dyeing Co., Ltd	37,1 %	A623
Zhejiang Shaoxing Tianyuan Textile Printing and Dyeing Co., Ltd	14,1 %	A617
Zhejiang Shaoxing Yongli Printing and Dyeing Co., Ltd	14,1 %	A617
Zhejiang XiangSheng Group Co., Ltd	14,1 %	A617
Zhejiang Yonglong Enterprises Co., Ltd	14,1 %	A617
Zhuji Bolan Textile Industrial Development Co., Ltd	14,1 %	A617
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	56,2 %	A999

3. Obowiązujące przepisy celne stosuje się, o ile nie postanowiono inaczej.

Artykuł 2

W przypadku gdy nowy producent eksportujący w Chińskiej Republice Ludowej przedstawi Komisji wystarczające dowody na to, że:

- nie prowadził wywozu do Wspólnoty produktu, o którym mowa w art. 1 ust. 1, w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 kwietnia 2003 r. do dnia 31 marca 2004 r.),
- nie jest powiązany z żadnym z eksporterów lub producentów w Chińskiej Republice Ludowej podlegających środkom antydumpingowym nałożonym niniejszym rozporządzeniem,
- faktycznie prowadził wywóz do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem po okresie objętym dochodzeniem, w oparciu o który nałożono wymienione środki, lub też przyjął nieodwracalne zobowiązania umowne wywozu znacznej ilości produktu do Wspólnoty,

Rada, stanowiąc zwykłą większością głosów, na wniosek Komisji i po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego, może zmienić art. 1 ust. 2 poprzez włączenie tego nowego producenta: i) do grona przedsiębiorstw stosujących średnią ważoną stawkę celną wynoszącą 37,1 %, mającą zastosowanie do przedsiębiorstw, którym przyznano traktowanie indywidualne zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 384/96; albo

ii) do grona przedsiębiorstw stosujących średnią ważoną stawkę celną wynoszącą 14,1 %, mającą zastosowanie do przedsiębiorstw, którym przyznano traktowanie na zasadach rynkowych zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 384/96.

Artykuł 3

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowych ceł antydumpingowych na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 426/2005 w sprawie przywozu tkanin z przędzy z włókien syntetycznych z zawartością co najmniej 85 % wagowo włókna poliestrowego teksturowanego lub nieteksturowanego według wagi, barwionego (włączając tkaniny białone) lub z nadrukiem, objętych kodami CN 5407 52 00, 5407 54 00, 5407 61 30, 5407 61 90 oraz ex 5407 69 90 (kod TARIC 5407 69 90 10) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej zostają ostatecznie pobrane według stawki ostatecznie nałożonej niniejszym rozporządzeniem, zgodnie z zasadami określonymi poniżej.

Kwoty zabezpieczone przekraczające ostateczną kwotę cła antydumpingowego zostają zwolnione. W przypadku gdy cła ostateczne są wyższe niż cła tymczasowe, tylko kwoty zabezpieczone na poziomie ceł tymczasowych zostają ostatecznie pobrane.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 września 2005 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. STRAW